

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Situațiunea politică în România.

„Timpul” reproduce din „Allgemeine Zeitung” din Augsburg un articol ce poartă titlul de sus. Articolul este trimis din București și poartă datul dela 11 Septembrie (30 August.)

Eată articolul:

„Astăzi Românii serbează aniversarea celei dintâi lupte victorioase după sute de ani a naționalității lor. Luarea redutei de la Grivița care constituia o parte din formidabila întărire de pământ dela Plevna, li se reamintesc ați tuturor locuitorilor țerei printr-un Tedeum oficiat în toate bisericile. La Sinaia, reședința de vară a regelui, serviciul divin se celebrează de metropolitul Moldovei, cel primat lipsind din țeară.

Au trecut cinci ani decând principele Carol de Hohenzollern comandă dinaintea Plevnei armata ruso-română de impresurare, care, la 12 Septembrie, au întreprins asaltul asupra întăririlor turcesci. Primite din toate părțile de un complit foc de artilerie și de puști, dat din pozițiuni cu totul acoperite, trupele năvălitoare dădeau înapoi pe toată linia, când principele Carol se aruncă în fața batalioanelor române cu cuvintele „Scăpați onoarea țilei și a națiunii”. El le făcu să se întoarcă, se repetă asaltul asupra sașilor Griviței, pe a cărei înălțimi falșă, o oară mai târziu, tricolorul român. Din ziua aceea războiul se schimbă, în decursul căruia mica armată română se mai distinse prin multe lupte viteze. Rușii aveau așa dar toate cuvintele pentru a fi mulțumiți de aliații lor.

„Dar alianța era nenaturală și nu se făcuse decât prin puterea împregiurărilor. E cunoscut că la începutul războiului, Rusia respinse alianța României. Rusia singură voia se învingă pe Turci și se libereze națiunile oprimate, pentruca, după războiu, se poată dicta legile ei atât celui învins cât și celor eliberați. Când însă opunerea ne-acceptată a unei armate turcesci sub Osman pașă nu oprî numai oștirea rusească în loc, ci o amenința cu nimicirea, comandantul suprem rus se vădu silit a se adresa României cu rugămintea de a lî sprigini, și depeșa marelui Duce Nicolae către principele Carol „Au nom de Dieu, venez vite!” e înscrisă în cartea istoriei tot astfel ca și grațitudinea cu care Rusia a respălit României după încheierea campaniei. E cunoscut pe de altă parte că, la deschiderea războiului, Românii se temeau mult mai mult de liberatorul rus decât de opresorul musulman; că — înzadar — s'au adresat puterilor garante cerend sfat și ajutor, că au protestat în contra intrării Rușilor; că s'au vădu siliți a încheia o convenție cu Rusia pentru a nu fi tratați ca inimiți de armia ei supra-puternică și că la urma urmelor: Românii fură siliți să dea ajutor Rusiei, pe de-o parte pentru a oprî pe Turci de a intra pustiind în România în urma unei oștiri rusești bătute și a prefăce țeara în teatrul războiului, pe de altă parte pentruca, în cas de victorie, să nu fie cu totul dați pe mîna așa numiților liberatori.

„Și în adevăr ajutorul României i-a costat mult mai scump pe Ruși decât se admite în genere. E drept că alianța cu România n'a oprî pe imperiul Țarilor săi ia aliatului, cu toate protestele, ținuturile din Basarabia; dar imperiul a fost silit a ținea seamă de activitatea proprie a națiunii române și de atitudinea bărbătească, eroică chiar a armatei ei; au trebuit să lase aceastea deplină neatarnare și prin aceasta Rusia a perdut roadele victoriilor sale. Scopul războiului întreprins nu era de sigur eliberarea Bulgarilor de sub jugul turcesc, ci crearea unui stat s'au unei confederațiuni de state, care se atârne cu totul de Rusia și să se prefacă cu timpul într-o secundogenitură rusească. Acest stat s'au această confederațiune de state avea să cuprindă Bulgaria, Muntenegru, Serbia și România și se serve pe de o parte de stațiune spre Constantinopol, pe de alta să fie un zăvor în contra unei înaintări eventuale a monar-

chiei austro-ungare către Orient în cazul dărîmării imperiului otoman.

„Să nu ni se observe că acest plan s'a împedecă, nu prin atitudinea României, ci prin aceea a congresului din Berlin; nu ignorăm de loc puterea areopagului european și sîntem departe de a i opune greutatea relativ mică a națiunii române; dar atitudinea României în timpul războiului rusoturcesc a fost un factor în mîna congresului. Situația Rusiei în fața congresului ar fi fost cu totul alta, dacă reprezentății ei s'ar fi putut înfățișa ca cuceritori s'au liberatori ai tuturor statelor balcanice. Afară de aceasta cabinetul din San-Petersburg n'a renunțat la dorința și la scopul de a forma un stat federativ din țările balcanice, ci urmăresce și acum acest scop cu toate mijloacele ce-i stau la îndemînă, prin ambasadorii și agenții săi din București. Scirea răspîdită acum câte-va zile de către un agent rusesc, despreo întâlnire încurîndă a regelui României și al Serbiei cu principele Bulgariei la Rusciuc, caută a se considera ca un *ballon d'essai* pentru a afla pe de o parte ce ar dice puterile europene despre o asemenea întâlnire a principilor statelor balcanice, și a trezi de altă parte neîncrederea Austriei și Germaniei în contra României și Serbiei. Dacă s'au zădărnicit pînă acum toate silințele și încercările agenților ruși, de a realiza o confederație a popoarelor balcanice, cauza e că în București au pîtruns de mult convingerea, că interesele României nu se pot uni de fel cu acelea ale statelor slave din vecinătatea ei și apoi instinctul de neatarnare al națiunii care nu îngăduie ca România să cedeze ceva din independența sa, pentru care s'a luptat atât de mult; în fine — last not least — pentruca România posedă un rege din casa Hohenzollern care în nici o împregiurare nu s'ar hotărî a se degrada, devenind vasalul coroanei rusești.

„Dacă instinctul de neatarnare și de libertate al Românilor care se manifestă atât în politica lor esteroară, cât și în cea interioră, ia ferit pînă acum de a ajunge să atîrne de Rusia, el pe de altă parte a creat un conflict cu monarhia austro-ungară și i a pus în opoziție cu toate puterile europene, căci în cestiunea dunăreană ei au insistat cu prea multă îndărătnicie asupra punctului lor vedere, care e, blînd vorbind, unilateral, ear inimici guvernului român — interiori și exteriori — n'au întârziat a furi din cestiunea dunăreană o armă în contra guvernului, a dinastiei și a țării.

„Spațiul nu ne permite de a cerceta cestiunea aceasta complicată; mă mîrginesc dar numai la observațiunea, că fiecă națiune, mare ori mică fie, are misiunea deplină de ași apăra drepturile și interesele ei; dar că nu trebuie să meargă atât de departe ca să ignoreze sau să atingă interesele și drepturile unei alte națiuni mai ales cînd aceasta e un stat vecin, cu mult mai puternic. Dreptul strict în multe casuri nu se poate aplica fără pagubă nici măcar într-un litigiu între două persoane private; cu atât mai puțin între două state învecinate, a căror interese se întrec în mii de direcții și sînt atât de varii, încât prudența impune fie cărei din părți concesiuni în unele casuri, pentruca și partea ceealaltă să incline a face concesiuni în alte casuri. Chiar un stat mai mare și mai puternic de cît România s'ar mîcina cu timpul prin conflicte continue cu toți vecinii sei; afară doar dacă ar avea un protector foarte tare într-una din puterile mari și dominante în Europa. Un asemenea protector România l'poseda odinioară în Fracia, sub Napoleon III; dar ați nu mai există în Europa nici o putere care se exercite o influență dominantă, căci singura care ar putea-o nu voește s'o exercite.

„Nu e îndoială că România se bucură în prezent de mare bună-voință din partea Germaniei; nu numai pentruca regele e un Hohenzollern, ci pentruca conducătorul politicii germane a recunoscut marea vitalitate a poporului românesc, pentruca scie a aprea importanța situației geografice a țării și o serie de alte împregiurări, cari creează României pentru viitor o misiune politică și militară la porțile Orientului.

„Dar ori cît de mare ar fi pîrtinirea cancelarului german pentru România, ea nu e îndestul de mare pentru a o favorisa în socoteala Austro-Ungariei, care e și mai importantă pentru el. Se pare așa dar că din Berlin i s'a dat regelui României sau guvernului seu, sfatul urgent de a aplană cît se poate de curînd diferențele pendente între Austro Ungaria și România cu privire la cestiunea Dunării, într-un mod cît se poate de echitabil pentru amîndouă părțile.

„E sigur însă că, după ce s'a făcut o schimbare în direcțiunea afacerilor esteriore ale României, și după ce d. Dimitrie Sturza a luat portofoliul esternelor, România va renunța la punctul ei vechiu de vedere, la „Non possumus” în cestiunea dunăreană. De și nu s'a aflat încă mîdul de învoială cu Austria, totuși se caută și dacă se va fi aflat, putem aștepta cu siguranță, că în România se va fi creat un nou element puternic pentru garantarea păcii europene.”

„Timpul” comentează articolul astfel.

„Aceste sînt aprețările corespondentului „Gazetei generale.” Din partene observăm că concesiile de natura celor cerute în cestiunea dunăreană nu numai că ating autonomia și suveranitatea României, dar creează tot odată un precedent, pentru ca alte puteri rivale să pretinză concesiuni analoge. Este însă interesul bine-înțeles al României de a evita pînă și pîrerea că ar vrea vre-o preferență fie pentru Austro Ungaria, fie pentru Rusia. Nu voim și nu e de nici un folos pentru autonomia noastră de a ne înclina într-o parte ori în alta și de a ne prefăce de bună-voie în mîrul de ceartă între cei doi puternici vecini. O mîntinere strictă a autonomiei noastre în politica esteroară, o egală evitare a influenței fie a uneia, fie a celeilalte dintre puteri, e o garanție mai sigură pentru mîntinerea păcii, decât concesiuni unilaterale, menite a ne căștiga poate simpațiunile unuia, dar cu atât mai proprii pentru a stîrni rivalitatea celuiilalt.”

Revista politică.

Sibiu, în 13 Septembrie.

În țările coroanei unguresci ni se înfățișează un dualism de soiul cel mai curios și care merită a i se atribui toată atențiunea. Maghiarii, cari își dau aerul a fi nu numai columnele statului și dinastiei, o spun în cea mai solemnă oficioșitate ca „*cei mai periculoși inimiți ai Ungariei sînt Germanii*” („Nemzet Nr. 20) și că Jidovii numai atunci merită a fi persecutați, dacă vor dovedi că țin la limba germană. „*Maghiarisarea se fie parola noastră*” scrie oficiosul în același Nr.

Curios lucru! Maghiarii s'au împărțit în stăpînirea monarhiei cu Germanii. De câte ori apelează la puterea ce reprezintă monarhia în afară arată cu degetul la aliata puternică, la Germania și cu toate aceste „Germanii sînt inimiți cei mai periculoși ai Ungariei.” Dar se facem abstracțiune dela fenomenul acesta contradicțor și să admitem că guvernul care vorbesce prin organul său oficios, este dinastic, va se dică aderent al tronului mai mult decât ori care altă naționalitate, care și a dovedit aderența prin fapte, dar nu prin vorbe late, trebuie se ne mirăm cum de „națiunea” aceasta serbează cu atîta solemnitate în Cluj, în Budapesta și în alte părți pe Kossuth, care nici amnestia n'a voit se o primească dela tronul austro-unguresc. Naționalitatea în care rașimă, după Maghiari, statul unguresc este un *Ianus* cu două

fețe: cu una maghiarisătoare dinastică și cu alta maghiarisătoare antidinastică și totuși cea mai „credincioasă”!

Analiza ar pute merge mai departe, de oarece, pe cum am văduț, și „dinasticii” caută cu priviri neîncredețoare în alianța de care se rașimă cu deosebire sistema actuală a monarhiei.

Din colo de Laita nu se mai curmă lupta dintre Germanii și Cechi; Slovenii își bat capul cum se ajungă la un regat sloven; în Galiția Polonii continuă persecuțiunea Rutenilor pe cale „canonică”; ear dela Triest vine un corespondent a lui „P. Ll.” să descopere că inteligența neoficială, comercianții și burgesia italiană, care toate formează adevărata poporațiune a Triestului, a fost pasivă față cu serbările din urmă din timpul cît a petrecut monarhia acolo.

Conclusiunea din toate aceste este, că situațiunea politică nu e de loc splendidă și că situațiunea aceasta nu este decât productul nisuițelor, ca unele naționalități se domnească pe socotealaaltora.

Egiptul este încă tema de predilecțiune a diarelor. Întrebarea este dacă Englitera va supune decidera ulterioară unei conferențe europene? Părerile celor mai multe sînt că Englitera va regula afacerile în Egipt, fără a mai aștepta vre-o conferență s'au congres.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Săcele, în 11 Septembrie 1882.

Dle Redactor! Binevoiți a da loc acestor câte-va rînduri în coloanele prețuitului diariu ce redigiați.

Mai din toate părțile Transilvaniei, unde au fost instituite comitete de cooperare pentru esposițiunea română ținută în anul trecut la Sibiu, dacă nu și din alte părți, s'a scris câte ceva, fie cu referență la lipsele și pedecile ce erau de încungiurat, fie cu referență la modalitatea cum se se facă, fie cu referență la distribuirea diplomelor oferite de esposițiune producătorilor și altor respectabile persoane, care s'au distîș în viața ei, sau pentru ajungerea nobilei ținte, pentru care s'a ținut ș. a. Dela noi însă în respectul acesta, pe cît sciu eu, nu s'a scris nimic, deși și Săceleii, dic eu, au oferit un contingent mărișor de esponenți și de alte ajutoare acelei esposițiuni și deși distribuirea diplomelor s'a făcut încă dela 27 Iulie (diua de St. Panteleimon) a. c. și încă prea sîrbătorește și cu mare splendoare, — după cum se spune *) — demnă de scopul pentru care se făcuse. Și anume:

Două lucruri principale au ridicat însemnătatea și splendoarea acelei sîrbători naționale, care au ramas o suveniră neștearsă din inima fie-cărui Săcelean s'au Săceleană, care au participat la aceea: a) dl I. Popescu din Bărlad se afla pe atunci tocmai aci

*) Cel ce scrie aceste rînduri a absentat pe vară de aici. Prin urmare cele ce le spun aci le spun din audite.

*) Pentru Dumnezeu, veniți inte.

și cu această ocaziune n'a cruțat nimic, ce l'ar fi împedecat și n'a pregetat de loc ași oferi și aci binevoitorul concurs, prin și cu elevii D-Sale cei atât de bine disciplinați, cari prin felurite jocuri sociale, prin cântări și declamațiuni prea bine nimerite și acomodate, au știut să-i dea acelei sărbători coloritul și aspectul cel mai plăcut și mai romantic și care a pus în uimire chiar și pe străinii, care după cum se spune încă asistau într'un număr măișor; b) a doua împregiurare care au contribuit tot așa de mult la înfrumusețarea acelei sărbători, a fost discursul dlui director al scoalelor primare din Satulung și președinte al subcomitetului de expozițiune de aci, I. Dorca, prin care a știut ține în atențiune și încordare prin on. public mai bine de o oară. Mult a contribuit în fine și sala cea mare și bine arangiată a hotelului celui nou deschis numai de curând, în Cernatu, unde s'a făcut și distribuirea diplomelor.

Donă motive dară destul de puternice, pre lungă altele aproape tot așa de însemnate, reclamau cu tot dreptul o mică dare de samă în jurnalistică despre actul amintit. Me veți întreba însă, Dle Redactor, că ce a fost cauza de nu s'a scris până acum nimic despre asta. Positiv, deși nici eu nu v'eu pute spune. Ca se ne apropiem însă puțin de pozitivitate, va fi destul, crești, dacă vom arunca o privire repede peste activitatea inteligenței săcelene în respectul acesta.

Este deja cunoscut, Dle Redactor, că Săcelele preste tot luate sunt destul de mari și au o pozițiune destul de compactă cu un frumos număr de inteligență și pre lungă aceea și bine calificată; dar cu toate acestea anevoie vedem scriinduse de aci câte-ceva în asemenea cazuri, ca și în cel amintit. Așa în cât prea ușor ar pute să facă pre un strein ca să dică, că inteligența săcelenă în respectul acesta s'a închis în casă și sa pus pe cașcaval și brânză mocănească, mână, bea, cu ușa închisă, fără ai păsa, dacă afară fulgeră și trăsnește sau e vreme bună. Sau apoi că Săcelele sunt serece în fapte mai însemnate și pe deplin mulțumite cu tot ceea-ce se întâmplă în ele. Faptul de sus împreună cu alte multe trecute și considerate ca vrednice de a fi spuse și publicității denota din destul, că nici afirmațiunea aceasta încă nu poate fi confirmată de adevăr și că vorbind numai ce i place lui D-șeu, neînteresarea inteligenței Săcelene în privința aceasta e cam măișoară (nu putem ascunde), ceea-ce numai spre laudă nu-i poate servi. Pare că urechi are și nu aude, gură are și nu vorbește. Dar ce se mai dicem, așa e unde sunt moașe multe rămână copilul cu netăiat. Să înțelege de sine că persoanele interesate în faptele acelea, ar veni ceva cam ridiculos, când s'ar apuca să scrie *pro domo*. Pre lungă persoanele acelea mai totdeauna sunt și de acelea care nu sunt interesate de aproape în cauză și cari ar pute să scrie câte ceva mai la fiecare asemenea ocaziune. Va dice cineva, cu scop ca să o scuse în cazul acesta că inteligența de aci, — afară de persoanele interesate mai de aproape în lucru, nu va fi participat la aceea sărbătoare; destul de rău, răspundem noi, ar fi fost atunci! Dar tocmai aceasta nu e adevărat și după spuse demne de credință a participat și un număr frumos de inteligență. Va dice un altul, — tot cu același scop, că e prea împresurată de lucru în sfera chemării ce o poartă fiecare, apoi cu asta nu se poate scusa pe departe, ear pe de de alta, oare nu se ține cumva și aceasta de chemarea ei! Apoi știu însumi că pe lungă ocupațiunea ce o are și pre lungă recreațiunea de lipsă, îi mai rămâne de multe-ori și cât de puțin timp, ce l' consacră comodității, sau

nefăcând nimic. În timpul de astăzi a trăi cineva în comoditate și singuratic în mod contemplativ fără a comunica reciproc cu alții și cu lumea din afară în casuri de lipsă, înseamnă aproape a nu lucra nimic, ci mai mult a dormi în letargie.

Ași fi cutezat să desfășur eu mai pre larg actul de sus numai din auzite, însă poate n'ași fi putut istorisi întâmplarea cu toată fidelitatea recerută, de oare-ce am absentat, precum spuse de preste vară din comună, și apoi de ce se nu lăsăm acest lucru, a l' spune unul din ceice au fost prezenți! Să așteptăm dară! —

Nu ași fi voit bucuros să fac nici atâta, pentru că nași voi să provoc susceptibilități în nimeni și nici nu am intenționat nimic alta prin aceste modest observări, ce mi-am permis ale face cu această ocaziune, dacă nu ași fi nutrit de dorința de a vedea o activitate mai mare în inteligența săcelenă în specie pe terenul amintit și de a vedea respirând în ea un spirit mai viu și mai precaut.

Nu pot încheia, fără a face încă și o mică întrebare despre proiectata școală de țesut din Săcele. Să știe adecă, că încă de acum doi ani se proiectase înființarea unei școle de țesut în Săcele. S'a proiectat, și proiectat a ramas. Se dice că afacerea aceasta s'a încredințat „Asociațiunii transilvane pentru literatură și cultura poporului român.“ Sigur nu știu; destul că acum doarme pământul. A dice, a promite și a nu face, eu cred, că atâta înseamnă, cât a minți și a amăgi pre alții cu vorbe goale. Cu drept cuvânt dară suntem în drept a aștepta ceva și despre asta. —

Întâmplarea cu bombele dela Ronchi.

Dela-Triest într'a 20 Septemvrie a. c. se scrie foaiei „Neue freie Presse“:

Dintr'o parte prea bine informată mi s'a descris afacerea dela Ronchi, care deși conține lucruri cunoscute, totuși trebuie să se ea în băgare de seamă, pentru că ea e prima descrițiune a întâmplării și e esactă până în cele mai mici detaiuri.

Multe împregiurări făcure pe autoritățile dela Triest atente la activitatea unei alianțe de elemente escen-trice, reprezentate în Udine, Venetia Neapoli și Roma, care activitate era îndreptată contra expoziției făcute în memoria legăturii de 500 de ani a Triestului cu Austria.

Dară cu toate aceste ideea expozițiunii fu primită și se lăși în contra silințelor teroristice, întreprinse la Roma, și în contra demonstrațiunilor făcute aici cari au fost recomandate partidei italiene progresiste de aici. Mijloacele obicnuite, ca proclamațiuni, amenințări și petarde, numai făcea nici o impresie și hotărârile comitetului de acțiune din Roma rămânea fără speranță de succes. Demonstrațiunile prin ignorarea expozițiunii recomandate asociațiilor în Triest, încă nu avură nici un succes. Oamenii vrură a face pași mai energici.

În 2 August dintâia aruncare de bombe și făcu efectul său. Ea era să se repete în 17-a ca în ajunul zilei născerii împăratului; dară atunci autoritățile din Triest au fost înștiințate cumcă se va trimite o ladă primejdioasă la Triest, care sau pe o corabie Chioggiatească, sau pe un drum de fer, sau pe un vapor va ajunge acolo. Precum se știe, cele ce s'au fost trimis, au ajuns în mâinile autorităților. Earăși se putea cunoaște, cumcă demonstrațiunea stă în conexiune cu pașii comitetului de acțiune din Roma, și cumcă comitetul acesta batăr numai succesul acela vrea să l' aibă, a împedea vizitarea Triestului din partea împăratului.

Apropiindu-se timpul acesta de sosire, autoritățile prin diferite simptome se îndemneau a lua măsuri de pază. Pericolul de o demonstrațiune cu bombe, care poate avea un efect mare și n'are trebuință de mult conșcitori și esecutori, de nou amenința magistratura. Paza graniței italiene se întări. Ba și podurile preste riul Isonzo se supraveghează. Înainte cu o săptămână însă sosiră la Udine 2 membri ai comitetului din Roma.

Unul dintre ei era Oberdank. Acest om, care acum a ajuns oarecare celebritate, n'a fost călcat pământul austriac dela anul 1878, de când a fugit (desertat) de frică mare, că va fi sil-lit a lua parte la resbelul din Bosnia. Oberdank fu privighiat cu atențiune de către autorități nu numai ca desertor. La Roma el era unul din cei mai înfocați cuvântători ai prenumitei emigrațiuni austriace, reprezentantul „Triestului mahnit“. La toate ocaziunile vorbea în numele Triestului italian, depunea cununi de doliu pentru orașul acesta pe sicriul patrioților italieni repausați și era unul din cei mai înfocați declamatori pentru necesitatea lățirii Italiei preste pământ austriac.

În 15 l. c. Oberdank a venit la Udine însoțit de un om mai tiner.

Se hotări acum de a espeda bombele pe o caretă, o căruță mică cu un scaun îngust dindăr și un loc pentru cocier, precum obicnuiesc a întrebuinta neguțătorii de verdețuri pela graniță și care carete într'un număr așa de mare se întrebuintează de numai greu ori nici decum nu se pot controla. Cocierul Sabadina era să mână carul, pe care acești doi oameni și l'au fost luat. Ei însăși trecură granița pe o potecută, conduși, de doi bărbați — unul dintre ei e spiter la Udine. În urma descoperirii încercării atentatului, regimul italian alaltieri a prins pe acești doi conducători.

Cocierul — nefiind pentru prima data organul partidei irredente — se duse de vre o câteva ori cu caretă goală încolo și încoaci și chiar prin lucrul acesta atrase asuprași atențiunea oamenilor. Pe un pod la graniță credea că fu observat și spre escusarea sa ca să distragă atențiunea de la sine făcea observațiuni atîngătoare de pasageri lui dicând: Că el însuși nu știe, cine o să fie ei; ei poate că ar merge pe jos dela Udine și pre urmă chiar ar duce bombe la Triest. Observațiunea aceasta s'a colportat și a ajuns la cunoscința primariului dela Kiovis și celui dela Versa. Amândoi înștiințară despre aceasta pre căpitantul cercului dela Gradiska. Primariul dela Versa, un bărbat tiner, care mai nainte a fost oficer și acuma servește în Landwehr, pe răspunderea sea a luat pre cocier prins. „Pasagerii mei sunt la Ronchi“ dicea escusându-se, cocierul, „eu sunt nevinovat.“ — „Să ne ducem dară la Ronchi“ porunci primariul dela Versa, care prin acest lucru a dat de urma lui Oberdank și de aceea eri s'a decorat cu crucea de aur pentru merite.

La Ronchi s'a fost coborît Oberdank în cărcima lui Moretto; soțul seu înaintea lui s'a fost dus la Triest, de unde, cât a fost vestea de prinderea lui Oberdank, a fugit. Detaiurile prinderei lui Oberdank sunt cam cunoscute. Se scrie că primariului dela Versa a venit întru ajutoriu Tomasini, conducătorul despărțământului de gendarmi, acesta a sculat pe Oberdank din somn când a venit cu cocierul la el; Oberdank a dat foc asupra gendarmului și după o luptă de vr'o dice minute s'a făcut prizonier. Oberdank era foarte infuriat până la finea scenei. El nu tăgădui des-tinarea uneltelor de omor găsite la dânsul, se silii apoi a înfricoșa pe prințetorii sei numindu-se represen-

tant de oameni tineri din Triest ceea ce precum a arătat cercetarea, prin nice o circumstanță nu era autorizat. Căci numai soartea i a impus transportul bombelor. Apoi multă vreme tăcu, și întrebându-se de numele său se numea Rossi, fie pentru că numele acesta e nume lătit în Italia, fie pentru că numele acesta e o prefacere a numelui, „Il rosso“, care s'a dat tatălui său cel vitreg în glumă.

După ce s'a încheiat procesul verbal la judecătorul cercului (plasei) dela Monfalcone, Oberdank fu transportat la Triest escortat de trei gendarmi și un Locotenent (oficer). „De unde sunteți?“ întreabă pre un gendarm din escorta sa. „Din Tirol“ îi răspundea acesta. Oberdank după ce a auzit răspunsul acesta, făcu o întorsătură, precum se cetesc în organele cele escen-trice a irredentiștilor. Aici, la Triest, eri a mărturisit Oberdank, dară de aceea cercetarea tot nu e terminată; ea trebuie să dovedească alianța, pre care la începutul acestor rënduri am caracterizat-o, și a cărei fire a fi aduse la lumină e meritul înaintării esemplare a autorităților din Triest.

Varietăți.

* (Dela Chisetău) se scrie lui „P. Ll.“ Jubileul de 25 de ani al chorului plugarilor români s'a serbat într'un mod strălucit. La oarele 10 din adevărat loc al liturghii solemnă, la ameași prânz comun, la 4 oare concertul. Premiul cel dintâiu de 70 franci în aur, dăruit de dl deputat dietal Dr. Iosif Gall, la obținut chorul plugarilor români din Costeiu mare; premiul al doilea, un tom frumos de choruri naționale române, chorul plugarilor români din Silka; premiul al treilea, o colecțiune de cântece bisericesci, chorul plugarilor români din Cebza.

* (Regiment de căi ferate), se va înființa, spune „Nemzet“ cu posibilitate. Regimentul va avea două batalioane de câte patru companii se va forma din cele 16 companii de reserva ce sunt a se disolva dela regi-mentele de geniu și din despărțimintele de sapeuri și mineri și se va suplini din regimentul de pioneri. Conform dispozițiunilor regulamentului de organizare deja încuviințate pentru regimentul acesta, oficerii se vor lua dela trupele de geniu și pioneri și din alte arme, întrucât oficerii vor fi eșit din vre un institut tehnic militar. Din fiecare batalion două companii vor fi aplicate la construcțiunea căilor ferate și alte două la comunicațiune. Și în viitoriu se va recurge în timp de resboiu la concursul personalului societăților de căi ferate, însă cu deosebirea, că construcțiunea și comunicațiunea esecutivă va fi condusă de factori militari, căror, în cas de lipsă li se vor subordina și organe civile. În timp de pace, anumite despărțiminte din regimentul de căi ferate vor participa la construcțiuni sau vor îndeplini și servicii de comunicațiune pe căile deja construite.

* (Importul de lână nespălată din România.) Ministrul reg. ung. de comerț a ordonat: 1. lână care ajunge nespălată în contumă, fiind bine embalată și dacă este constatată în mod autentic, că nu vine dintr'un ținut și nici n'a trecut prin vreun ținut cu epizootie (boală de vite), după ce sacii se vor desinfecța cum este prescripș, se poate transporta ne-împedecată la una din spălătoare din țeară; 2. transportarea la spălătoare se permite numai pe lungă un certificat netimbrat; 3. Proprietariul lănei trebuie se observe nesmintit calea prescripșă în certificat și cerându-se arate organelor autorității certificatul; 4. un estras scurt din certificat co-

munică conducătorul contumăului de-a dreptul cu institutul unde are a se spăla lăna; 5. lăna, după ce ajunge la locul destinat, trebuie ca prin autoritatea competentă pentru institutul spălătoriu să se constate dacă e identică. Autoritatea retrimite apoi certificatul clausulat conducătorului contumăului; 6. proprietarul institutului de spălare e responsabil că lăna se estradă numai spălată; 7. institutul trebuie să poarte un conspect deosebit despre transporturi de lăna; personalul institutului nu se poate depărta din institut până nu se curăță radical; 8. speșele spălăturii le poartă proprietarul lănei; pentru certificat și pentru constatarea identității lănei nu se plătesc nici o tacsă... Ordinațiunea ministerială intră în viață de odată cu publicarea ei.

* (Esposițiunea de vite din Cluj) din zilele aceste, cetim, că a avut un succes laudabil.

* (Vărsatul) este epidemic în Orestia.

* (Foc) „S. d. Tageblat” scrie că în 7/19 Septemvre a ars în Lăncrăm 7 case și 7 șuri dimpreună cu clădirile aparținătoare. Paguba este de 3280 fl. Durere, focul a păgubit mai cu seamă pe cei mai seraci. Comuna e întreagă curat română.

* (Alt foc.) În 5 (17) Septemvre, aflăm din „Hunyad” a ars în Valea Lupului, comitatul Hunedoarei. Bătând un vânt înfricoșat, flacăra s'a făcut îndată stăpână pe 53 case și clădirile aparținătoare și pe biserică. Și un om a căzut victimă flăcărilor și multe animale domestice. Paguba se apretează la 90,000 fl. Și comuna aceasta este română.

* (Accident trist pe drumul de fer) s'a întâmplat la Esseg Trecând trenul mestecat Nr. 101 podul de preste Drava, podul s'a rupt. Locomotiva, vre-o sease vagoane de poveri și două de persoane au căzut în apă. În aceste din urmă au fost un transport de husari concediați din Bosnia, cari veniau a casă (în ținutul dela Nyiregyháza.) Din 74 husari 25 au perit. Dintre cei rămași în viață unuia i s'a rupt o coastă, 17 sunt mai mult, mai puțin răniți. Ceilalți pasageri au rămas intacti, având norocul se remănă vagoanele în care se aflau pe partea podului, care nu s'a cufundat în apă.

* (Manevrele în România) Dela București s'a scris la diarele din Budapesta: Concentrarea trupelor s'a început. România întreagă urmărește cu mare interes manevrele din anul acesta, pentru că de când există armată română manevre în dimensiuni așa mari n'au fost. Bate la ochi că, cu toate că manevrele sunt de dimensiuni așa mari, puterile streine nu sunt invitate a trimite reprezentanți, cari se asiste la manevre. În cercurile militare se afirmă, că dacă vor veni oaspeți din străinătate, ca să asiste la manevre, vor fi primiți ca si când ar fi invitați. Rusia — fără de invitare — a trimis un general, un colonel, doi majori, doi căpitani și cinci ofițeri subalterni.

* (Cholera, ciurma) se scrie s'a ivit acum și în Odessa producând consternațiune în locuitori. În otelul „Elsas” a murit un persian de cholera. Casa fu închisă și păzită cu miliție, ear vestmintele persianului le au ars, dar cu toate aceste la vre-o câteva zile au murit alți cinci oameni de cholera. Dela Dobușari se telegrafează că au murit vre-o câțiva oameni de ciurmă și birică.

* (Noi mai putem aștepta). Ca se nu nise încă că suntem „egoști” pe socoteala publicului, până mai rămân materialul mai înțetitoriu de așteaptă publicarea, mai amănăm

„revenirea” asupra publicațiunei „Refrângiilor” dlui R. Patita cu aceea, că *quod differtur non aufertur*.

* (Bibliografia) Căliandariul popular român, care cuprinde în sine prelungă căliandariul iulian și gregorian, toate serbătorile, datinile și credințele strămoșesci, de Simeon Manguica, preanul 1883 ese cât de curând de sub tipariu din tipografia lui Iulius Wunder din Biserica-albă, 11—12 coale de voluminos, prețul 50 cr. (1 leu 50 bani).

Calindariul cuprinde în partea literară: 1. Metafisica magică a credinței, a imaginațiunei și a rugăciunei, 2. Martinii, un cult al dēului Marte; în acest tractat se esplică și „Lucinul” precum și „Diua ursului” 3. Crucea mică, crucea mare, și postul negru dela cruce pînă la cruce, 4. Moartea părută, sau omul la cerearea sa de viu îngropat și după 10 luni era viu desgropat 5. Vâlva sau geniul omului, 7. Vișunea lui Pope a renumitului englez, 7. Un astrolog la curtea regelui Ludovic al XI din Franca 8. Un alt astrolog, tot la curtea acelui rege, 9. Strigarea diorilor la mort (în versuri.) Căliandariul se află de vinzare în toate librăriile din Austro-Ungaria și România. Domnii colectanți capătă dela 6 esemplare uuul gratis.

Loterie.

Sâmbătă în 26 Septemvre 1882.

Viena: 65 47 38 84 25
Timișoara: 81 32 25 52 26

Bursa de Viena și Pesta
Din 23 Septemvre n. 1882.

	Viena	B. Pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.50	119.—
Renta de aur ung. de 4%	88.10	88.15
Renta ung. de hârtie	87.15	87.15
Împrumutul drumurilor de fer ung.	134.50	134.75
I. emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	90.60	90.75
II. emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	109.75	109.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	94.50	94.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	98.50	98.75
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	98.—	98.—
Obligațiuni urbariale temeșane	98.—	98.25
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	97.75	97.75
Obligațiuni urbariale transilvane	98.25	98.50
Obligațiuni urbariale croato-slavo-	99.—	—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decime de vin	97.50	97.75
Sorți ungurești cu premii	118.20	118.50
Sorți de regularea Tisei	109.70	109.50
Datorie de stat austriacă în hârtie	76.80	76.90
Datorie de stat austr. în argint	77.45	77.90
Renta de aur austriacă	95.45	95.40
Sorți de stat dela 1860	130.75	130.50
Acțiuni de bancă austro-ung.	826.—	827.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	307.—	308.—
Acțiuni de credit austr.	320.80	321.30
London (pe polița de trei luni)	119.25	119.20
Serisuri fonciari ale institutului „Albina”	—	100.—
Argint	—	—
Galbin	5.64	5.66
Napoleon	9.45 1/2	9.46 1/2
100 marce nemțesci	58.20	58.20

Nr. 3525 Scol. [234] 1—3

CONCURS.

Pentru conferirea unui stipendiu de 100 fl. din fundațiunea „Francisc Iosifiană” se escrie concurs cu termenul preclus până la 30 Septemvre a. c. st. vechiu.

La acest stipendiu pot concurge ascultători la vre o academie de drepturi din patrie, având a instrui cere-rile sale:

a) cu atestat dela oficiul parochial spre legitimarea, că concurențele este greco-oriental;

b) cu certificat de înmatriculare la vre o facultate de drepturi din patrie, respective atestat despre studiile juridice din ultimul semestru al anului scolastic 1881/2.

c) cu atestat despre starea lor materială.

Sibiu, 31 August 1882.

Din ședința consistoriului arhidieceșan, ca senat scolariu.

Nr. 138. [236] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățător la școala confesională gr. or.

din Galați, protopresbiteratul Bistriței se escrie prin aceasta concurs până la 30 Septemvre a. c.

Emolumentele sunt;

1. În bani gata 200 fl. v. a.

Cuarta liber în edificiul școalei.

Concurenții aude aș asterne suplicele lor instruite conform regulamentului congresual din 1878 până la termenul indicat la subscrisul oficiu protopresbiteral.

Borgo-joseni, 4 Septemvre 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Buzdug m. p.
adm. ppresbit.

Nr. 320.

[235] 1—3

CONCURS.

În protopresbiteratul gr. or. al Reghinului sunt de a se ocupa la școalele populare confesionale următoarele posturi învățătoresci:

1. În Toplița română, cu salariu anual de 300 fl. v. a. cuarta în edificiul școalei, — lemne de foc și grădina de legumi;

2. În Deda, cu salariu anual de 250 fl. v. a. și cuarta în edificiul școlar;

3. În Mesterhaza, cu salariu anual de 200 fl. v. a. cuarta și lemne;

4. În Potoc, cu salariu anual de 75 fl. v. a. și cuarta

5. În Ibanesci, cu salariu anual de 150 fl. v. a.

6. În Filea, cu salariu anual de 100 fl. v. a. și cuarta.

7. În Mureș-Cuesdiu, cu salariu anual de 100 fl. v. a. cuarta și lemne;

8. În Răstosnea, cu salariu anual de 100 fl. v. a. și cuarta.

9. În Polăți cu salariu anual de 100 fl. v. a.

10. Șcalul de munte (Erdőszakál) cu salariu de 100 fl. v. a.

Petenții au de aș substerne suplicele ooncurșuale, instruite conform statului organic și Regulamentului din 1878 și cu documente publice despre cunoștința limbei maghiare în gradul prescriș de lege pentru propunerea în școalele populare — la subscrisul (p. u. Reghinul sășesc) cel mult până în 1 Octomvre a. c. st. v.

Oficiul protopresbiteral gr. or. tractul Reghinului.

Idicel 5 Septembre. 1882.

Galaction Șagău m. p.,
protopresbiter.

Nr. 218.

[212] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu la școala confesională gr. or. din Lupșa cu termen până în 19 Septemvre a. c. st. v.

Salariul anul e 160 fl. v. a. cuarta și lemnele trebuincioase, cu prospect ca pe anul școlariu 1883/4 se va meliora la 200 fl. în bani gata.

Doritorii de a ocupa acest post pelungă atestatul de calificațiune și celealalte documente prescrișe de Stat. org. se poșadă atestat de cel puțin 2 clase gimnasiale, cari sunt a se asterne la subsemnatul oficiu până la termenul sus indicat.

Ofenbaia, 19 August, 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Oficiul ppresbiteral al Lupșei.

Ioan Danciu m. p.,
adm. protopresb.

Nr. 225

[224] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu la școala populară confesională gr. or. în Câmpuri-Surdac protopresbiteratul Iliei cu termen până la 25 Septemvre, a. c. st. v.

Emolumentele sunt.

1. Salariu anual în bani gata 90 fl

2. În bucate 90 ferdele cucuruz (à 16 cupe) în bombe.

3. Lemne 4 orgii lungi, din care este a se încălzi și școala.

4. Grădina de legumi.

5. Cuarta liber în edificiul școalei.

Se poftesce ca concurenții se aibă cunoștință și despre limba maghiară și să fie cântăreți buni.

Cererile instruite conform legilor din vigoare sunt a se adresa la subscrisul oficiu protopresbiteral.

Gurasada în 1 Septemvre 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alecsiu Olariu m. p.
adm. ppresbiter.

Nr. 307

[225] 2—3

CONCURS.

Spre ocuparea stațiunei de învățătoriu la școala confesională gr. or. din Mateiaș protopresbiteratul Căhalmului, până în 25 Septemvre a. c. v.

Emolumentele sunt: 100 fl. v. a. ce se vor plăti în 4 rate, cuarta în edificiul școalei, și lemne pentru încălzit.

Suplicanții vor avè a-și ascerne petițiunile lor instruite conform „Stat. Org.” la subscrisul oficiu protopresbiteral până la termenul sus indicat. Căhalm 3 Septemvre, 1882.

Comitetul parochial concerninte în conțelegere cu

Niculae Mircea m. p.
adm. ppresb.

[221] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor de învățători, în următoarele comune:

1. Lazesti, cu salariu anual de 100 fl. și lemne,

2. Lapușiu, cu salariu anual de 100 fl. și lemne.

3. Peleşiu, cu salariu anual de 100 fl. cuarta și lemne.

4. Buninginea cu salariu anual de 80 fl. cuarta și lemne, se deeshid concurs până la 25 Sept. a. c.

5. În Secătură salariul s'au urcat la 150 fl. cuarta și lemne, și Concursul publicat se prelungește încă până la 15 Sept. a. c.

Doritorii de a ocupa acestea posturi, au aș substerne cererile instruite, în sensul Stat. org. și a Regul. pentru învățământ „oficiului protopopesc gr. or. din Abrud.

Abrud în 30 August 1882

În conțelegere cu Comitetele parochiale concerninte.

Ioan Gall m. p.
prot. și adm.

Nr. 165

[223] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea următoarelor posturi învățătoresci la școalele populare gr. or. din protopresbiteratul Solnocului cu termen până 25 Septemvre a. c. st. v.

1. Cupșeni, cu salariu anual 100 fl.

2. Ungureni, cu salariu anual 100 fl.

3. Libotin, cu salariu anual 100 fl.

4. Rogoz cu salariu anual 100 fl.

5. Suciul de jos, cu salariu anual 100 fl.

6. Borcut, cu salariu anual 100 fl.

7. Văleni, cu salariu anual 100 fl.

8. Peteritea, cu salariu anual 100 fl.

9. Poiana porcului cu salariu anual de 80 fl. din fondul școalei.

La toate cuarta liber și lemne de ajuns pentru încălzierea școalei și a locuințelor învățătorului.

Salariul anual se va solvi în 3 rate decursive din repartițiune dela popor, afară de parochia de supt punctul 9.

Doritorii de a ocupa acestea posturi învățătoresci au de a substerne petițiunile concursuale instruite conform Statutului organic și a regula-

mentului de învățământ la oficiul protopresbiterial în Cupșeni (p. u. Magyar-Lapos) până la termenul susindicat.

Cupșeni în 23 August, 1882.
Comitetele parohiale concernate în conțelegere cu

Samuil Cupșa m. p.
ppresbiter.

Nr. 212.

[211] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de învățătoriu primar la școala confesională gr. or. din Vale, ppresbiteratul Săliștei, cu termen până în 26 Septembrie, a. c.

Emolumentele sînt:

1. Salariu anual de 200 fl. v. a.
2. Relut pentru lemne 20 fl. v. a.
3. Cuartir liber în edificiul școlii.

Doritorii de a ocupa acest post au a așterne suplicile concursuali instruite conform prescrierilor Statutului organic și a Regulamentului congressional din 1878 oficiului ppresbiterial al Săliștei în Sibiiu până la termenul indicat.

Învățătorii deveniți ales va fi dator a ține în tot timpul Duminică și serbătoarea strana dreaptă în biserică, și spre ași arăta desteritatea în cântări va ave a se prezenta înainte de alegere în vre-o Duminică sau serbătoare în biserică.

Vale, 29 August 1882.

În conțelegere cu oficiul ppresbiterial concernate.

Comitetul parochial.

Nr. 12.

[210] 3—3

CONCURS.

Pentru ambele posturi de învățători la școala confesională gr. or. din comuna Galeș, tractul protopresbiterial al Săliștei, se escrie concurs până la 26 Septembrie st. v. a. c. esclusive când va fi și alegerea.

Emolumentele pentru fie care din aceste posturi sînt 200 fl., care se solvesc în rate trimestrale din subvențiune votată dela comuna politică.

Concurenții își vor substerne suplicile lor instruite conform statutului organic și a prescrierilor sinodali până la termenul indicat. Oficiului protopresbiterial al Săliștei în Sibiiu prelunge condițiunea, ca aceia să țină și școala de repetițiune și de pomărit precum și în zilele de duminică și Sărbători a conduce cântările în strana dreaptă în biserică — fără altă remunerațiune.

În conțelegere cu oficiul protopresbiterial.

Galeș 16 August 1882.

Comitetul parochial gr. or.

Nr. 250

[219] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci la școalele confesionale din protopresbiteratul Gioagiului II se escrie concurs cu termen până la 19 Septembrie a. c. în următoarele comune:

1. Almașul mare, salariu anual 150 fl.
2. Almașul de mijloc, salariu anual 80 fl.
3. Almașul mic, salariu anual 70 fl., și victuale în valoare de 30 fl.
4. Ardeu, salariu anual 70 fl., și victuale în valoare de 40 fl.
5. Bacaia, salariu anual 60 fl., și victuale în valoare de 20 fl.
6. Bozes, salariu anual 150 fl., și victuale în valoare de 30 fl.
7. Bulbuc și filia Curpeni, cu salariu anual 120 fl., și victuale în valoare de 30 fl.
8. Cerule Băcăinței, salariu anual 80 de fl., și victuale în valoare de 20 fl.
9. Cibu, salariu anual 100 fl.
10. Ferede, salariu anual 70 fl., și victuale în valoare de 20 fl.

11. Glod și Nadastia, salariu anual 150 fl., și victuale în valoare de 10 fl.

12. Homorod, salariu anual 200 fl., și victuale în valoare de 40 fl.

13. Mada și filia Stăuini, salariu anual 160 fl., și victuale în valoare de 48 fl.

14. Mermezeu Văleni, salariu anual 80 fl. și victuale în valoare de 20 fl.

15. Nojag, salariu anual 86 fl., și victuale în valoare de 14 fl.

16. Renghet, salariu anual 100 fl.

17. Valea mare, salariu anual 120 fl., și victuale în valoare de 14 fl.

18. Varmaga, salariu anual 150 fl., și victuale în valoare de 14 fl.

Cu toate acestea stațiuni sînt împreunate cuartir natural și lemnele de lipsă pentru încălzire.

Doritorii de a ocupa aceste posturi învățătoresci vor substerne suplicile lor la subscrisul oficiu protopresbiterial provădute cu documentele prescise de statutul organic și de regulamentul congressional din 1878 până la termenul mai sus indicat.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Gioagiului II.

În conțelegere cu comitetele parohiale.

Secăramb, 25 August 1882

Sabin Piso m. p.

protopresbiter.

Nr. 187

[215] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea stațiunilor învățătoresci la școalele confesionale gr. or. din jos însemnatele comune bisericesci în protopresbiteratul Cetăței de peatră se escrie concurs cu termen până în 26 Septembrie a. c. st. v.

1. În Valeni, salariu anual 200 fl. v. a. cuartir liber în edificiul școlii și lemne pentru încălzit.

2. Tinteușu-mare, salariu anual 150 fl. v. a. cuartir și lemne de încălzit.

3. Cărbunariu, salariu anual 120 fl., cuartir și lemne de încălzit.

4. Făuresci, salariu anual 140 fl., cuartir și lemne de încălzit.

5. Fenațe, salariu anual de 160 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa vreuna din stațiunile sus atinse vor avea ași așterne petițiunile subscisului oficiu protopresbiterial până la termenul sus indicat instruite conform prescrierilor „Statut. org.” și Regulament. prov. din 1878 §. 67. prelângă aceia concurenții trebuie se scie și limba maghiară încât se o poată propune în școală.

Cărpiniș, 25 August 1882.

În conțelegere cu respectivele comitete parohiale.

Ioan Șovrea m. p.

ad ppsbit.

CONCURS. [216] 3—3

Pentru întregirea stațiunii de învățătoriu în comuna Romoșel cu termenul până la 26 Septembrie v. a. c.

Emolumentele sînt:

Salariu anual de 200 fl. v. a. din subvențiunea comunală în rate lunare decursive; 6 orgi de lemne din care are a se încălzi și școala, și cuartir natural.

Doritorii de a ocupa acest post au ași așterne petițiunile lor instruite conform legii în vigoare la oficiul ppresbiterial gr. or. al tractului Orăștiei.

Petenții au a se prezenta până la alegere în una din duminicile viitoare în sânta biserică la Romoșel.

Romoșel, 29 Aăgust, 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Nicolae Popoviciu m. p.

ppresbiter.

Nr. 253.

[218] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu la școala confesională gr. or. din Jac se escrie prin aceasta concurs cu termen până la 26 Septembrie a. c. st. v.

Emolumentele sînt:

1. În bani după repartițiune 88*) fl.

2. În bucate 45*) vici mari de cucuruz sfărmit.

3. Lumini 3 punți.

4. În lemne patru orgii din cari se va încălzi și școala.

5. Hârtie 3 conți.

6. Patru jugere pământ parte arătură parte fenaț, ale căror contribuțiune o va solvi învățătoriu.

7. Cuartir liber în edificiul școlii, și grădină de legumărit.

Doritorii de a ocupa acest post au ași așterne petițiunile lor instruite conform legilor din vigoare la subscrisul oficiu ppresbiterial în Fizeș St. Petru, documentând că știu și limba maghiară.

Jac, 26 August, 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Petru Roșca m. p.

ppresbiter.

*) În Nrul 104 din eroare s'a pus 80 fl. și 40 vici.

Nr. 141

[217] 3—3

CONCURS.

Cu termenul până la 19 Septembrie a. c. st. vechiu pentru întregirea următoarelor stațiuni învățătoresci în protopresbiteratul Avrigului

1. Sebeșul de sus cu salariu anual de 120 fl. cuartir natural și lemnele necesare de încălzit.

2. Porumbacul inferior cu salariu de 170 fl.

Petițiunile concursuali instruite conform legilor din vigoare sînt a se adresa oficiului protopresbiterial al Avrigului (p. u. Avrig)

Avrig 31 August, 1882.

În conțelegere cu comitetele parohiale concernate.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al tractului Avrig.

Depuneri

de capitale pentru fructificare

se primesc la institutul subsemnat cu 5% ear' sub condițiune a se înscința ridicarea depunerii cu 6 luni mai înainte cu 5 1/2% interese.

Interesele încep cu ziua, care urmează după ziua depunerii capitalului și înceată cu ziua premergătoare zilei, în care se ridică depunerea cu acel adaos însă, că numai după acele capitale se dau interese, care stau depuse la institut cel puțin 15 zile. La 1 Ianuarie și la 1 Iulie a fie-cărui an interesele neridicate se capitalizează și se fructifică mai departe.

La dorința deponentului se pot stabili în ziua depunerii capitalului și condițiuni speciale de esolvire, care se înseamnă în libel și în cartea depunerilor institutului. În atare cas restituirea depunerii urmează după aceste modalități speciale.

Depunerile trimise prin postă pelungă comunicarea adresei deponentului se resolv totdeauna în ziua primirei.

Asemenea se pot efectui prin postă anunțări și ridicări de capitale.

Sibiiu în 21 Septembrie 1882.

„Albina“

[228] 2—4

Institut de credit și de economii.

SORTI

de

50

cruceri

dela

LOTERIA

cea mare

a expozițiunei

TRIESTINE.**Numai cincișeci de cruceri**

costă o soarte dela

Loteria cea mare a expozițiunei Triestine.

Sortile aceste sînt în toate schimbătoriile, în caselle căilor ferate și societăților de vapoare, la oficiile postale și traficele de tabac, colecturi de loterii și în alte trafice ale monarhiei austro-ungare.

Loteria cea aș bogat ajustată are

1 nimeritor principal de 50,000 fl. bani gata

1 „ „ „ 20,000 „ „ „
1 „ „ „ 10,000 „ „ „

mai departe alți nimeritori mari în preț de florini 10,000, 5000, 3000, 1000, 500, 300, 200, 100, 50 și 25;

preste tot o mie nimeritori oficiali în preț de

floreți 213,550 floreni.

Mai departe mulți alți nimeritori foarte prețioși în obiecte de expozițiune dăruite de esponenți.

Pentru primirea traficului este a se îndrepta numai decăt la despărțământul loteriei expozițiunei Triestine, 2 Piazza grande in Triest.

Lângă comande de sorti singuratece sînt a se adauge 15 cr. spese postale.

Sorti sînt în SIBIIU la „ALBINA“ institut de credit și economii. [193] 8—8

Cea dintâin fabrică ung.

de mașine și aparate de stins și turnătoarea de clopote și metal

a lui

Francisc Walser

Filială pentru Transilvania în Cluj, strada Monosturului 12,

recomandă preoțimeii înalte, curatorilor și episcopilor

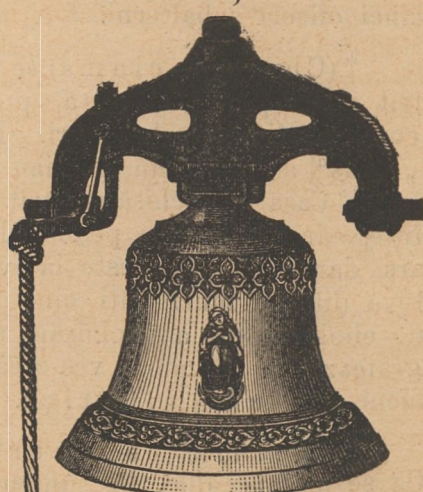
turnătoarea sa de clopote, cea mai mare în patrie,

care esistă de mulți ani și e proveđiută în abundență cu cele mai nouie mijloace ale tehnice și corespunde tuturor recerînțelor.

Clopotele se toarnă după acorduri armonice de sunetul cel mai clar argintiu.

Mai departe recomandă același bogatul seu deposit de proaste de foc și de grădini, sorburi (pumpe), fântâni de casă și de grădină, întocmeli de scaldă etc.

La dorință, cataloage gratuite și francate.

(232) 2—20